

Често се расправља о томе како и у којој мери богаташи утичу на политичаре, па сам мислио да и сам нешто кажем о томе.

Највећи утицај на наше политичаре имају странци. Па странци. Па тек онда наши богаташи.

Када говоримо о утицају, можемо тврдити да располажемо супер-тајним подацима, а можемо анализирати постојеће стање и одатле закључивати коме такво стање највише одговара. Предлажем да кренемо тим другим путем.

На нашем финансијском тржишту доминантан утицај у банкарству и у области осигурања имају стране фирме. Код банкарства је доминација странаца веома велика, а у области осигурања је претежна. Не постоји развијена земља у којој странци доминирају у области финансија. Реч је о великој погодности за странце у Србији.

Ми двоструко више увозимо него што извозимо. Разлика у корист увоза је готово једнака укупном годишњем буџету Србије. Не постоји развијена земља у којој се на име разлике између извоза и увоза, дакле, за куповину страних роба и услуга које немају покриће у извозу сопствених роба и услога, троши колико и за буџет те земље. Реч је о великој погодности за странце у Србији.

Све кључне компаније чија вредност се заснива на вредности тржишта Србије су продате странцима: цементаре, дуванска индустрија, НИС, фармацеутска индустрија, железара, пиваре, и сл. То ни у једној развијеној земљи није случај. Поново погодност за странце.

Све кључне инфраструктурне пројекте раде странци. Мост преко Дунава код Бешке, преко Саве, аутопут ка Новом Саду. Наводно, и нови мост преко Дунава. Веома вероватно и Коридор 10 (сви кредити европских фондова су суштински везани за обавезу да извођач буде странац). У развијеним земљама таквих погодности за страни капитал нема, а нема их ни у иоле пристojним, мање развијеним земљама.

Страни капитал је успео да почнемо да једнострано примењујемо ССП, тј. да сопствену производњу још више изложимо страном конкуренцији, а да то исто не важи у обрнутом смеру. Све је то у искључивом интересу страног капитала.

Дакле, само из овлаш наведених области, јасно се види да наши политичари доминантно погодују страном капиталу, а на штету грађана Србије. Да ли је то корупција, или незнање, или и једно и друго (ја мислим 75% незнање, 25% корупција, уз напомену да је корупција велика) потпуно је свеједно за тему овог текста.

Домаће богаташе треба међусобно разликовати. Ја их делим на организован криминал и крупан капитал какав постоји у свакој земљи. Ове прве (организовани криминал), даље можемо делити на убице, у буквалном смислу те речи, и на оне који то нису. Друге можемо делити по томе да ли се баве само куповином непокретности или озбиљном производњом роба и услуга запошљавајући велики број људи. Заједничко и једнима и другима је то што су сви настали пре око 20 година у режиму који персонификовано означавамо као доба Слободана Милошевића.

Интереси наших богаташа међусобно се битно разликују. Док се први баве директним и обимним корумпирањем власти, други се баве лобирањем и финансијском подршком свим већим партијама у Србији. Првима одговара да држава буде криминална, а другим једино одговара укупан привредни раст, стабилност и раст куповне моћи становништва. Први кроз куповине перу новац, а други реално инвестирају.

Ово разликовање је важно зато што се са првима држава мора обрачунати брзо и одлучно, без много правничких пренемагања, а са другима се разговара и држе се под контролом како би што више инвестирали, а што мање држали новац ван земље и трошили га по свету.

Утицај богаташа

Пише: Бранко Павловић
петак, 21 август 2009 21:25

Наши политичари, мање-више, узимају новац од свих. Не баш „сви од свих“, али верујем да нема ниједног богаташа који нема неки специјални аранжман са неким од тзв. политичких лидера.

Данас највећи мотив богаташима, који су уједно и озбиљни привредници, да финансирају политичке активности значајним средствима, лежи у њиховом страху да ће се, у случају да не плате, наши размажени и на огромне зараде навикли политички лидери у потпуности окренути криминалцима, а то би битно пореметило пословање свима који су у озбиљним привредним токовима.

Тако долазимо до парадокса да лоша држава одговара и странцима и политичарима и криминалцима. Објективно. Богаташи привредници пливају, али би више волели јаку стабилну Србију. А зна се ко испашта.

На крају, ја ипак мислим да је боље када ови наши политичари нису самостални. Не дај Боже да мисле својом главом.